

De Summer, som allerede maatte være tegnede i Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 eller i Livsforsikringsanstalten i Kjøbenhavn, regnes med ved Anvendelsen af ovenstaaende Regler.

§ 5.

Alle Arter af Forsikkring kunne tegnes for Personer af begge Kjøen og alle Livsaldere, med Undtagelse af Livsforsikkring, naar den Forsikrede, og Overlevelsesrente, naar Forsørgeren er under 5 Aar gammel.

Livsalderen regnes altid efter det Antal Aar, som ere fyldte.

Ingen Forsikkring kan erhverves for kortere Tid end et Aar.

§ 6.

For Tegningen af en Livsforsikkring eller opsat Udbetaling udstedes enten Police eller Indtegningsbeviis. For opsatte Livrenter og Overlevelsesrenter gives Indtegningsbeviis, saalænge de ere hvilende, Policer, naar de erklæres for virksomme og den i denne Paragraphs Slutning omtalte Erklæring er afgiven; for andre Livrenter udstedes strax Police. Er der udstedt Police for en Livsforsikkring eller opsat Udbetaling, betales Forsikkringssummen til Policens Ihændehaver imod dens Tilbagelevering og Dvittering; er der udstedt Indtegningsbeviis, betales Forsikkringssummen til den, der i Indtegningsbeviiset er nævnt som rette Modtager, eller, dersom ingen saadan er nævnt, til den Forsikredes Bo (sfr. dog § 11, sidste Punktum, og § 12, 2det Punktum). Har Forsikringen Form af Rente, udbetales denne til den, der i Forsikkringsdocumentet er nævnt som rette Modtager, medmindre den ved en i lovlig Form affattet og af Anstalten paa Documentet noteret Transport er overdraget en Anden.

Forsaauidt Beløbet af en Police ved at blive udbetalt til den, til hvem Policen er transporteret, ikke skulde komme i den retmæssige Eiers Hænder, da skal Anstalten være frit for alt Ansvar i denne Henseende, naar Transporten er givet i lovlig Form.

Ingen Forsørgelse kan overføres til nogen Anden end den, til Fordeel for hvem den er tegnet, medmindre Forsørgeren ved Forsikkringens Tegning udtrykkelig har erklæret, at Saadant skal kunne skee, og bliver Bemærkning herom i saa Fald at optage i Forsikkringsdocumentet.

§ 7.

Ved Tegningen af hvilken som helst Forsikkring fordres lovformeligt Aldersbeviis for de Personer, af hvis Alder Forsikkringens Pris er afhængig. Kan lovformeligt Aldersbeviis ikke bringes tilveie, fordres saadant Aldersbeviis, som fra Anstaltens Side efter samtlige foreliggende Omstændigheder findes fyldestgjørende.

Ved Tegningen af de Forsikringer, hvor det er i Anstaltens Interesse, at Vedkommende lever saa længe som muligt, fordres saa udførlige Oplysninger om den Forsikredes Helbreds tilstand og øvrige i Betragtning kommende Forhold, at Anstalten herpaa kan begrunde det Skøn, at hans Levesandsynlighed ikke er mindre end den sædvanlige for Personer af hans Alder og Kjøen. Dog skal der ogsaa kunne tegnes Forsikringer af den nævnte Art i Tilfælde, hvor de meddeelte Oplysninger ikke ere fuldstændige eller aldeles tilfredsstillende, naar der kan skaffes Anstalten fyldestgjørende Vidnesbyrd for, at de Paagjældende ikke lide af nogen Sygdom eller Svagheit, som lader deres tidlige Død befrygte; og skal der i saadanne Tilfælde betales en efter de tilstedeværende Forhold afskøjet Forhøielse i Prisen for Forsikringen.

Anstalten kan betale et efter Omstændighederne afskøjet Honorar til den Læge, der har udstedt Helbredsattesten.